

Den fg. formand (Jytte Andersen):
Fru Vibeke Peschardt som ordfører.

Vibeke Peschardt (RV):

Først en lille serviceoplysning til hr. Ebbe Kalnæs, som jo har brugt lang tid på at tale om skilte.

Jeg vil sige, at ovre i Miljøministeriet har man en arbejdsgruppe, der sidder og arbejder med at lempe de regler, sådan at den stakkels keramikker på Langeland, der ikke kan få lov til at få vist hen til sit sted, som ligger langt inde på en mark, måske kan få det, når de regler bliver til noget. Det var bare for måske at undgå flere skilteudredninger.

Men så til emnet her, nemlig landdistriktsredegørelsen, som vi synes er en meget fin og gennemarbejdet redegørelse her for år 2001. Når man sidder med den i hånden, kan man ikke undgå at komme til at tænke på, hvad det er for et fantastisk velordnet lille land, vi lever i.

Vi tager hånd om problemer, man i andre egne af verden ville betragte som ikkeeksisterende, og vi tager det for fuldstændig givet, i hvert fald herinde i Folketinget, at sådan er det også. Man kan gå ind i vores finanslov og se, at der nu står 21 mio. kr. på den konto, der er at arbejde for omkring det her emne, og det synes vi er godt.

Nu er jeg jo så heldig at være både landbrugsordfører, miljøordfører og trafikordfører og så det her lidt ved siden af, og derfor har jeg også på nogle andre leder nogle andre indgange til emnet og til landdistriktsredegørelsen.

Nu er det jo sådan, at når vi overhovedet beskæftiger os med, hvordan det går i landdistrikterne, er det jo, fordi den strukturudvikling i landbruget og i samfundet, vi har været ude for siden begyndelsen af 1960'erne, har ændret det danske land fuldstændig.

Landbruget var dengang Danmarks vigtigste erhverv både indtjeningsmæssigt og beskæftigelsesmæssigt. Der var 500.000 mennesker ansat i det samlede erhverv, som selvfølgelig ikke bare er primærlandbruget, og nu ligger det faktisk nede på en fjerdeplads, idet landbrugseksporten udgør 25 pct. af den samlede eksport, og beskæftigelsesmæssigt er det faldet tilsvarende.

Den største beskæftigelse, vi har i dag, er serviceerhvervene, hvor man udfører mange af de opgaver, der tidligere i høj grad blev udført i hjemmene. Industrien, den tunge industri, flytter andre steder hen i den globaliserede verden, og det, vi her i landet nu tjener penge på, er

vindmøller og fremtidsteknologier, mere end det er landbrugsvarer.

Strukturudviklingen i landbruget som primærhverv er jo sket, uden at så mange egentlig har interesseret sig for det, måske lige bortset fra Folketinget.

Det var udviklingen, hed det sig. MD Foods, som vi jo har talt om flere gange i dag, opkøbte små andelsmejerier, der har været omkring 400 af dem, og nedlagde dermed arbejdspladser decentralt for at oprette færre igen centralt. I dag har vi bortset fra små nicheproduktioner eksempelvis koncentreret hele produktionen af gul ost i ét kæmpe højteknologisk mejeri, der ligger i Taulov, tæt ved motorvejen uden for Fredericia, og så er der de små gårdmejerier tilbage plus 2 pct. af resten.

Det er for at give et billede af, hvad det er, vi har for os, og så må vi vende os mod andre dele af samfundet, som jo i virkeligheden er igennem nøjagtig samme udvikling. Det får også den virkning eller har haft den virkning, at livet på landet flytter andre steder hen, selv om redegørelsen jo viser, at der er en strøm på vej tilbage.

Det er jo sådan, at strukturudviklingen, eller udviklingen kan man sige, jo også findes i den offentlige sektor. Hvis man kigger på hospitalsvæsenet i dag og på lægevæsenet og på andre offentlige væsener, så vil man jo se, at der er en stærk strøm hen imod en centralisering også her.

Der er for ganske nylig kommet en rapport om politi og retskredse, og det handler ikke om at lave flere af dem, det handler om at lave færre. Måske fordi man siger, at det er billigere, og at ny teknologi gør det muligt, men det kommer til at betyde noget decentralt, altså både i mindre byer, selvfølgelig ikke i landsbyer, men det kommer til at betyde noget for mønstret.

Det er selvfølgelig også derfor, man har gjort det, som redegørelsen så udmærket beskriver: Man har gjort en hel del ved det her for at forsøge at vende udviklingen. Man har Landdistriktpuljen, den har jeg nævnt, man har program for sikring af små skoler osv. Det er rigtigt, som flere har nævnt i dag, at skoleområdet selvfølgelig er noget af det, som betyder meget for livet i mindre byer, men det er jo ikke det samme som at have et program, så man fuldstændig sikrer mod nedlæggelser, for det handler jo også om kommuneaftaler og penge og de enkelte kommuners økonomi.

Forudsætningen for, at det er gået på den her måde, har jeg tænkt en del over, og det er egentlig ganske, ganske indlysende. Det er jo egentlig